

Úrvacsorás istentisztelet – Húsvét utáni 1. vasárnap (quasi modo geniti)

Budapest-Fasor, 2022. április 24.; MGYTK

<https://youtu.be/w0NHCuy7bjo>

A vasárnap igéi: 1Pt 1,3 és 2,2

Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre. ... Levette tehát minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmazást, mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjétek az üdvösségre, mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr.

Lekció: Ézs 40,25-31 Nincs Istenhez fogható senki

Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? – mondja a Szent. Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni. Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé. Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az ÚR, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Textus: Jn 5,24-25 A Fiú feltámaszt és ítél

Ezt mondja Jézus: Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak.

Kedves Gyülekezet!

Minél kevesebbet tud valaki, annál inkább hajlamos túlbecsülni a saját tudását. Az amatőrök mindig magabiztosabbak a szakértőknél. A pszichológia ezt a paradox jelenséget, a területet kutató két pszichológus után, Dunning–Kruger hatásnak nevezi. E hatás legnagyobb csapdája éppen az, hogy nem vagyunk képesek belátni, hogy nem értünk valamihez, ha nem is tudunk arról, hogy nem értünk hozzá.

Két eszközt használhatunk azért, hogy ne váljunk a hozzáértés illúziójának áldozataivá. Az egyik, ha folyamatosan tanulunk, és képezzük magunkat. Minél többet tudunk, annál tisztábban látjuk majd, hogy még mennyi mindent nem tudunk. A másik eszköz az, ha viszonylag pontos képet tudunk alkotni arról, hogy mekkora a tudásunk egy adott területen, hiszen ennek fényében eldönthetjük, szükségünk van-e szakértő segítségére egy probléma véleményezéséhez vagy megoldásához.

A kutatók azt javasolják, hogy mindig legyünk nyitottak a nálunk kompetensebbek észrevételeire és ne féljünk tanulni a visszajelzéseikből, még akkor sem, ha elsőre nem esik jól, amit hallunk.

A ma idézett ézsaiási és jánosi szavakon keresztül nekünk ma a legkompetensebb létező, maga az ÚR Isten jelzi vissza azt, hogy az életünkkel, a sor-

sunkkal, az üdvösségünkkel kapcsolatos aggodalmaink, és az isteni gondviseléssel kapcsolatos kételeyeink oka elsősorban az, hogy még mindig nem ismerjük őt elég jól, hogy számunkra még mindig sokszor tűnik inkább kézenfekvőbbnek a saját véges erőforrásainkra támaszkodni, mint Rá.

Szinte szájbarágósan szembesít minket ezért az Úristen az egyik oldalon az iránta érzett bizalmatlanságunk, a másik oldalon pedig az ő ereje, hatalma, nagysága tényével. *Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé. Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az ÚR, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen.*

Mintha azt mondaná: Ember, ismerd fel, hogy erőd teljében sem vagy hozzá hasonlítható, vele összemérhető! Dőljön romba hozzáértésed minden illúziója, mert legnagyobb egzisztenciális biztonságban sem tartod kezedben a saját és a szeretteid egészségét, biztonságát, életét, jövőjét!

Ennek igazságával szembesít minket az a szomszédban dúló szörnyű, elhúzódó, számunkra most még beláthatatlan diplomáciai, katonai és gazdasági következményekkel együtt járó, ki tudja milyen messze kulminálódó háború is, amiről senkinek nem jó hallani, s amit mégis mindenki, egyszeri és hozzáértő ember egyaránt aggodalommal elemez.

Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé. – mondogatjuk sokféle okból és sokszor megalapozottan. Megkísérthet ilyenkor minket „a mégiscsak a saját kezembe veszem a sorsomat” gondolata. Emlékeztet ezért minket a mi mennyei Atyánk, hogy bátran bízzuk magunkat az ő gondviselő szeretetébe.

Akard meghallani, Testvérem, most egészen személyesen hozzád szólóan ezt a megnyugtató bátorítást: *Örökkévaló Isten az ÚR, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.*

Ehhez kapcsolódik az a fontos, „jelen idejű”, prezentikus eszkatalógiának nevezett tanítás is, amiről Jézus a mai prédikációs textusunkban – egy igen hosszú, krisztológiai beszéd részleteként – beszél.

„Az antik történetírók, Thuküdidésztől, a Kr.e. 5. századtól kezdődően feljogosítva érezték magukat arra, hogy történetük kiemelkedő pontjain nagy beszédek helyezzenek hőseik ajkára, akik ezekben előadhatták legfontosabb gondolataikat.” (Schwank:János) János evangélista ennek nyomán illesztette a 38 éve béna ember szombat napi meggyógyításának történetéhez Jézusnak az ő és az Atya egységét és a hit fontosságát taglaló mondanivalóját.

Az a lényege, hogy aki hallja Jézust, és aki hittel és bizalommal hallgat is arra, amit ő az Atyával

és a Szentlélekkel összhangban mond, az olyan életre elevenedik meg – erre utal a szakasz *eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak sora*, – az olyan életre mond igent, mint amilyen az ő szent hármasságuk élete és kapcsolata. Megszentelt, a másikért tevékeny, a szeretet érzésének és tetteinek az áramlásától átjárt, teljes és örök életre. Mondjunk ma is igent erre az életre!

Ez az élet már itt elkezdődik. Olyan, mint amilyenek Ézsaiás jellemzi: *Akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.* Ez az élet nem ér véget soha, mert örök, mert már most maga a feltámadás.

Jézusban az örökkévaló, teremtő Isten közel lép hozzánk. Lelke által lakozást vesz a szívünkben. Örök közösséget és egységet vállal velünk. Az úrvacsora és a keresztség szentségei is ezt a szentháromság egy igaz Istennel való szent közösséget és egységet erősítik bennünk.

Engedjük, hogy az ő szent jelenlétében most lelepleződjön minden hitetlenségünk és bizalmatlanságunk! Ma innen mi mind tiszta lappal, megelevenedetten, feltámadva induljunk tovább! Az Istenben bízók és az Istenben erősek egymásért és a világért tevékeny közösségeként. Imádkozzunk!

Vértezz föl minket, Istenünk, bölcsességeddel, a mindenek felett diadalmaskodó hittel, a veled való közösség erejével, és így segíts minket győzelemre botlásaink, meglankadásaink, kétségeskedéseink, megakadásaink, félelmeink és a halál fölött – az örök életre! Ámen.

Ének: 70,2

Bízzál őbenne, kit véges elme Föl nem foghat, szem nem lát! Ujjongó szívvel, ámulva hidd el: Lát ő téged, s átfog, át! Magához láncol, küzdesz vagy játszol, Alva vagy ébren, derűben, vészben Irgalma őriz. Halleluja! Fojtogat bánat, kísértés támad, Marcangol kétség? Megváltód él még! Életre ő visz. Halleluja!